

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ [เช้า]

จะทุกข์จะจนอย่าหนีจากธรรม

ก่อนนั้น

ดอลลาร์ได้ ๑,๑๓๓ ดอลลาร์ ทองคำได้ ๑๑ บาท ๕๕ สตางค์ รวมทองคำที่ได้
แล้วหลังจากการมอบมาเรียบร้อยแล้ว เวลานี้ได้ทองคำ ๑๑ กิโล ๑๙ บาท ๗๗ สตางค์
ดอลลาร์ได้ ๒๔,๖๕๓ ดอลลาร์ ที่ได้หลังจากมอบเรียบร้อยแล้ว เวลานี้ได้เพิ่มเข้ามาอีกถึง
เมื่อวานนี้ ๑๑ กิโล ๑๙ บาท ๗๗ สตางค์ ส่วนดอลลาร์ได้ ๒๔,๖๕๓ ดอลลาร์ กรุณา
ทราบตามนี้ จะเขยิบขึ้นเรื่อย ๆ นะ ที่นี้เร่งเครื่อง เร่งเรื่อยเลย

หลังนั้น

ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบโดยลำดับ ๆ ไปนะ ประกาศประจำวันในระยะที่
หลวงตาอยู่ที่นี้ จะประกาศประจำวันให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกัน เวลานี้เราได้ ตั้งแต่
มอบทองคำเรียบร้อยแล้ว มาได้เพิ่มทีหลังอีก ๑๑ กิโล ๑๙ บาท ๗๗ สตางค์ วันที่ ๒๐
เมื่อวานนี้ ต่อไปเราก็คืบหน้าเรื่อย แล้วจะเริ่มเร่งเครื่องไปเรื่อย ๆ ละ ทองคำกับ
ดอลลาร์หนุนเข้าเรื่อยสู่จุดสำคัญ ๆ ที่ตั้งไว้เรียบร้อยแล้ว คือทองคำให้ได้ ๑๐ ตันคราว
นี้ นี่เป็นชีวิตจิตใจของเรารวมอยู่ตรงนั้นหมดในทองคำ ๑๐ ตัน แล้วเคียงข้างก็
ดอลลาร์ ๑๐ ล้าน อันนี้รองกันลงมา

สำหรับทองคำเป็นหนึ่งในเดียว ขาดชนิดหนึ่งแสดงว่า พี่น้องชาวไทยเรานี้ขาดเท่า
กัน เช่นสมมุติว่าขาดไปสักก็กิโล ก็พี่น้องชาวไทยเราทุกคน ๆ ก็จะไม่เต็มบาท ขาดไป
สองกิโลสามกิโลด้วยกันหมด แม้แต่หลวงตาบัวดีไม่ดีเป็นหัวหน้าขาดมากกว่าเพื่อน
ด้วย ท่านทั้งหลายอยากให้หลวงตาบัวขาดมากกว่าเพื่อนหรือ หลวงตาบัวมีเพียง ๕๐
สตางค์ คือไม่เต็มบาท ได้เพียง ๕๐ สตางค์ ทั้ง ๆ ที่เป็นหัวหน้า พี่น้องทั้งหลายขาด
คนละขาดคนละ ๒ บาท ๓ สลึง ขาดทุกคน แม้แต่หมู หมา เป็ด ไก่ขาดหมด ไนวง
บ้านของเราขาดหมด เข้าไปในครัวดีไม่ดีหม้อก็แตก ขาดอีก ขาดไปหมด

ถ้าทองคำได้ขาด ๑๐ ตันคราวนี้เรียกว่าขาดมากที่สุดเลย พอเต็มบึงนี้กระเทือน
ทั่วประเทศไทย หลวงตาได้พิจารณาเรียบร้อยแล้ว จึงมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลาย
ทราบ จุดสำคัญแห่งชาติไทยของเราอยู่จุดนี้ในคราวที่ช่วยชาติปัจจุบัน ยังไงอย่าให้ผิด
ให้พลาดไปได้เลยนะ เอาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ให้ได้ประกาศก้องขึ้นมาว่า เมืองไทย

เราไม่เคยได้ช่วยชาติตัวเองเวลาซับซ้อนเช่นนี้ คราวนี้ได้ช่วยแล้วทั้งประเทศ และเครื่องหมายแห่งการช่วยชาติเป็นจุดที่หมายคืออะไร คือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน นี่คือหัวใจของชาติเรา ถ้าชาตินั้นิดหนึ่ง ๆ ลมหายใจของเราทั้งประเทศขาดไปด้วยกันหมด

ท่านเห็นสำคัญหรือไม่สำคัญ เรื่องนี้สำคัญมากนะ สำคัญมากที่สุด คนทั้งประเทศหัวใจอยู่ในจุดเดียวคือทองคำ นี่ถือเป็นหลักประกันชาติไทยของเรา ก็เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว ถ้าไม่มีอันนี้แล้ว อะไรไม่มีความหมายนะ อันนี้เป็นจุดสำคัญประกันไว้เลย การติดหนี้ติดสิน หรือการซื้อการขายอันนี้เป็นเครื่องประกัน ซื้อขายกันได้สะดวก ๆ เพราะมีเครื่องประกันตัว นี่ก็เครื่องประกันตัวของเราก็มีอยู่เท่าที่มีนี่แหละ แต่เวลานี้รู้สึกยังบกพร่องอยู่มาก เพราะฉะนั้นหลวงตาจึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ หลังจากไปดูคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว คือไปดูทองคำมาเรียบร้อยแล้ว ถ้ามประเทศไหน ทองคำเราเอาไปไว้ประกันที่ไหนบ้าง ๆ เราถามชอกแซกทุกอย่างเพื่อจะเอาเหตุเอาผล

เมื่อทราบออกมาแล้วก็ เป็นความจริงดังที่ถามไปเลย ถามเขาก็ตอบตามนั้นเลย เมืองนั้น ๆ เท่าไร เมืองนั้นได้ไปฝากไว้เท่าไร เมืองนั้นฝากไว้เท่านั้น เมืองนั้นฝากไว้เท่านั้น นั่นเห็นไหมละ เป็นอย่างที่ถามจริง ๆ แล้วย้อนเข้ามาหาเมืองไทยเราเวลานี้มีเท่าไร บอกว่ามีเท่านั้น ใจเราหายวูบ ยุบลงเลย นี้ออกมาถึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ที่ไหน ๆ ก็เมืองไทยเราเป็นหลัก แยกไปทางไหน ๆ เมืองไทยเราต้องเป็นตัวประกัน นี่มาขัดกับตัวประกันบกพร่องมากอย่างนี้ไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นเราจึงสร้างหรือเสริมเครื่องประกันของเรา คือทองคำนี้ให้ได้อย่างที่ว่า ได้ ๑๐ ตัน เราพิจารณาแล้ว ถ้าได้ ๑๐ ตัน หายใจโล่งทั่วประเทศไทย แม้ไม่เต็มปอดก็หายใจโล่งนะ ถ้าขาดไปแล้ว หายใจฟึกแพ็ก ๆ ละซิ ดีไม่ดีไปยืมจมูกสัตว์มาหายใจ คนไปอาศัยจมูกสัตว์มาหายใจใช้ไม่ได้นะ เขามีดีกว่าเรามากกว่าเรา ไปยืมจมูกเขามาหายใจไม่ได้นะ ให้เขามาหายใจกับเราถึงถูก

เวลานี้ดอลลาร์ที่ฝากไว้เรียบร้อยแล้ว ๗ ล้าน ๒ แสน แต่อย่างไรก็มุ่งหมายที่จะเข้าจุดที่ว่าให้ได้ ๑๐ ล้าน เมื่อทองคำเข้าถึง ๑๐ ตันเมื่อไร ดอลลาร์เราก่อนข้างแน่ใจว่าจะไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านแหละ หากว่าขาดเท่าไรเราก็เที่ยวหาออกเอาตามนี้ ให้ได้เต็มส่วนทองคำ ๑๐ ตันนั้น ต่างคนต่างบุกด้วยกัน ไม่มีใครรอดใคร ต่างคนต่างบุกให้ได้ ๑๐ ตัน ส่วนดอลลาร์ขาด ๑๐ ล้านเท่าไร หลวงตาไปเที่ยวหาออกเอาตามบริเวณนี้แหละ ไม่เอาไกลที่ไหน เท่านี้ก็พอแล้วแหละ ให้ตั้งอกตั้งใจพี่น้องทั้งหลายนะ

เวลานี้จุดของเราตั้งไว้แล้ว ๑๐ ตัน ให้ต่างคนต่างเดินก้าวเข้าไป ๆ ในน้ำใจแห่งชาติไทยของเรารักชาติ จะประกาศก้องขึ้นในทองคำ ๑๐ ตัน แล้วดอลลาร์ ๑๐ ล้าน นี้

เป็นน้ำใจของชาติไทยเราที่ประกาศก้องขึ้นมาด้วยความรักชาติ รักด้วยทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันที่หัวหน้าได้คิดอ่านเรียบร้อยแล้ว ประกาศออกมา ปฏิบัติตามนั้นได้ตรงเป้ง ๆ หัวหน้าก็รักชาติ พี่น้องทั้งหลาย บริษัทบริวารก็รักชาติ ความรักชาติเป็นสิ่งที่จะหนุนมาแห่งความแน่นหนามั่นคงและความเจริญรุ่งเรืองต่อไป ความไม่เอาไหนไม่ได้เรื่องนะ ไม่มีความหมาย อย่าเอามาใช้ในเมืองไทยของเรา

เมืองไทยของเรารับผิดชอบตัวเองทุกคนเลย เอาขอบเขตจักรวาลแห่งอาณาเขตของเมืองไทยเราเป็นขอบเขตรับผิดชอบของเรา เพราะฉะนั้นจึงเอาให้จริงจังทุกคน คราวนี้เป็นคราวสำคัญทีเดียว เมืองนอกตาเขาจ้องเข้ามาหาเมืองไทยเราหมด เขาจะดูเรา เป็นยังไงเมืองไทยนี้ เสียงลั่นทั่วประเทศมาได้หลายปีแล้วว่าช่วยชาติ ๆ ช่วยกันยังไง ว่าช่วยด้วยทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เขาก็จ้องมาจุดนี้ จุดแรกที่สุดก็คือทองคำ เพราะเราได้ประกาศก้องมาตลอด เขาจะดูจุดนี้ นี่เมืองนอกนะ ผลพลอยได้ก็คือความชมเชยสรรเสริญว่าเมืองไทยเราเป็นเมืองที่แน่นหนามั่นคง เป็นเมืองที่รักชาติ บำรุงรักษาชาติตนเอง บกพร่องตรงไหนพร้อมกันช่วยเหลือกันขึ้นมา หนุนจนกระทั่งถึงเต็มเม็ดเต็มหน่วยตามที่ต้องการของชาติ

ให้จับอันนี้เอาไว้ อย่าเฉื่อยชาไม่ได้นะ เสียหายมาก เวลานี้เมืองไทยเราเป็นเวลาที่เอาจริงเอาจังต่อชาติของตน รับผิดชอบชาติของตนอย่างเข้มงวดกวดขัน ใครมาแตะไม่ได้ด้วยความนิททานกาล ถ้าเราให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย แต่ถ้าไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย เขาตำหนิติเตียนจะไปว่าเขาไม่ได้นะ เราเลว เขาตำหนิว่าเราจะผิดไปไหน นั่น เมื่อเราตีอยู่แล้วตามความมุ่งหมายนี้ เอา ใครมาตำหนิติเตียนก็ตาม ให้มันยกโคตรมาเลย หลวงตาบ๊วนี้ก็เอาโคตรเมืองไทยเราชดกันเลยให้มันตกทะเล เมืองไทยเรามีโคตร ๖๒ ล้านคนนี้มีหลายโคตร

เพียงหลวงตาบ๊วเวลานี้มีเหลืออยู่ ๑๐ คน ลูกของพ่อของแม่ทั้งโคตรทั้งแซ่ นี้จะยกมาหมดทั้งโคตรแซ่ แล้วจะประกาศก้องให้เขาทราบ พวกนั้น สู้มีหมาที่ตัว มีไก่ที่ตัว ประกาศให้มาหมด กูจะยกโคตรแซ่ไปฟาดพวกนั้นให้มันตกทะเล มันมาตำหนิหาเรื่องอะไร อันนี้พูดทั้งผิดทั้งถูก พูดไปหลงลืมไป ๆ เดียวนี้ พูดจับหน้าใส่หลัง จับหลังใส่หน้าแล้วเวลานี้ แต่ในเวลาถึงกาลจะพูดก็พูด อะไรยังเหลืออยู่เอาออกมา ขาดไปแล้วตกไปข้างหัวมัน นี่ก็กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบนะ คราวนี้เป็นคราวที่เข้มงวดของเรา อะไรมาแตะไม่ได้เมืองไทยเวลานี้ กำลังอยู่ในหน้าลิวหน้าขวานที่กำลังรบเต็มเหนี่ยวเลย เฉพาะอย่างยิ่งคือรบความจนด้วยความรักชาติ ด้วยความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีของเรา เานี้ให้เด่นนะ ให้ชาติทั้งหลายเขาได้เห็น เมืองไทยรักชาติหรือไม่รักชาติ ให้ทราบกันในคราวนี้อย่างเด่นชัดนะ

วันนี้ก็จะไม่พูดอะไรมากนัก เมื่อวานเทศน์ที่โรงเรียนอุดมศึกษา เทศน์ ๑ ชั่วโมง ๑๒ นาที นู่นนับว่าได้มากนะ เดี่ยวนี้ไม่เหมือนแต่ก่อน ธรรมดาไม่ได้แหละ พอเทศน์ไป ๆ อ่อนลง ๆ ถ้าเทศน์เรื่อย ๆ ธรรมดาก็ได้ยืดยาวหน่อย คือเทศน์มันมีหลายวรรคหลายตอน ถ้าเทศน์เข้มข้นเท่าไร ลมออกมาก กระเทือน ย้อนเข้ามามาก อ่อนเปลี้ยมาก กระเทือนเร็ว ถ้าเรื่อย ๆ ก็ไม่ค่อยเท่าไร อย่างเมื่อวานนี้ก็เทศน์แบบเรื่อย ๆ หลวงตาสอนหลาน สอนพวกนักกรรณักรเรียน นักศึกษาเต็มอยู่นั้นแหละ เป็นเวลาชั่วโมง ๑๒ นาที นั้นเป็นอย่างนั้นแหละ

วันนี้ก็เป็นวันว่างของเรา ทางราชการงานเมือง การทำมาหาเลี้ยงชีพเราหาหลายวัน วันเสาร์ วันอาทิตย์เป็นวันพักวันว่างงานภายนอก แล้วให้สั่งสมงานภายใน งานบุญ งานกุศล งานศีล งานธรรม ให้มีอยู่ภายในจิตใจเป็นที่แน่นหนามั่นคง แล้วกระจายออกไปงานภายนอกจะราบรื่นดีงามด้วยกัน ถ้างานภายในใจไม่สะดวก คือจิตใจขุ่นมัว จิตใจเดือดร้อนวุ่นวาย จิตใจไม่มีธรรมเป็นเครื่องเยียวยารักษาแล้ว การงานที่ออกไปจากใจไม่สะดวก ผิด ๆ พลาด ๆ เราคิดดูซิ ผิดก็ผิดพอแล้ว ทุกข์ก็ทุกข์พอแล้ว ยังฆ่าตัวตายเพื่อหนีทุกข์อีก ฆ่าตัวตายเป็นของดีเมื่อไร แล้วฆ่าตัวตายก็ฆ่ามนุษย์ทั้งคนเราฆ่าเราเอง เป็นกรรมอย่างหนักอีก เพิ่มเข้าอีก

นี่ละถ้าจิตมันเสียแล้ว อะไรก็ว่าจะดีหมด ชั่วเท่าไรยิ่งว่าดี ๆ จมไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นจึงพากันปรับปรุงจิตใจให้ดี อะไรจะทุกข์จะจนชั้นแค่นที่ไหน ใจอย่าหนีจากธรรม ให้มีธรรมเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจเสมอ คนเราจะมีเวลาอดเวลาออม เก็บความรู้สึกได้ อดกลั้นขันติ ทุกข์ก็ยอมรับว่าทุกข์ เกิดในโลกที่เขาทุกข์กันทั้งโลก เราจะมาสุขอยู่คนเดียวไม่ได้ เราต้องคิดเทียบเคียงเหตุผล แล้วทุกข์มากน้อยก็บึกบึนกันไป มันก็ผ่านพ้นไปได้ด้วยความอุตสาหะพยายามของเรานั้นแหละ อยู่เฉย ๆ ให้ดีไม่ได้

นี่แหละวันนี้ได้พูดเพียงเท่านี้แหละ วันนี้เป็นวันว่าง ขวนขวายบุญกุศลเข้าสู่ใจ วันนี้เอางานธรรมะเข้าสู่ใจ จากนั้นเราก็กงานภายนอกสำหรับอัตรภาพร่างกาย กินอยู่ปุวยายเป็นธรรมดาเหมือนโลกทั่ว ๆ ไป ธาตุชั้นนี้มีความบกพร่องต้องการเยียวยอยู่เสมอ เราต้องได้วิ่งเต้นขวนขวาย ไม่หาไม่ได้ นั้น เป็นงานของร่างกายที่บกพร่อง ส่วนงานของใจบกพร่องนี้ส่วนมากไม่ค่อยได้มองเห็นนะ งานของใจบกพร่องนี้บกพร่องมากที่สุด บกพร่องในจุดสำคัญด้วย พากันให้สนใจในงานของใจ ในวันพระวันเจ้า หรือวันเสาร์ วันอาทิตย์ พยายามอบรมจิตใจให้เข้าสู่ความสงบ เท่ากับชาร์จแบตเตอรี่นั้นแหละ พอจิตใจสงบแล้วจะมีกำลังใจ หน้าที่การงานอะไรจะคิดอ่านไตร่ตรองได้อย่างโล่งไป

เลยนะ ถ้าจิตใจเดือดร้อนวุ่นวายตีบตันอันตู่ คิดอะไรเป็นฟืนเป็นไฟเผาเจ้าของด้วยนะ
เอาละทีนี้จะให้พร

อ่านและฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.Luangta.com or www.Luangta.or.th